

Účastníci původního řízení

Žalobce: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Žalovaní: AB, CD, EF

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství

musí být vykládán v tom smyslu, že

s výhradou dodržení zásad rovnocennosti a efektivity nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které je adresát rozhodnutí o vymáhání neoprávněně vyplacených částek, které bylo přijato po uplynutí promlčecí lhůty pro zahájení stíhání podle tohoto ustanovení, povinen pro účely jeho napadení uplatnit vadu tohoto rozhodnutí v určité prekluzivní lhůtě před příslušným správním soudem a již se nemůže bránit výkonu uvedeného rozhodnutí tím, že namítne stejnou vadu v rámci soudního řízení o nuceném vymáhání pohledávky, které proti němu bylo zahájeno.

- 2) Článek 3 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 2988/95

musí být vykládán v tom smyslu, že

osoby, které nesou ve vztahu k dlužníkovi, jemuž je určeno rozhodnutí o vymáhání neoprávněně obdržených částek, subsidiární odpovědnost a na které bylo rozšířeno daňové exekuční řízení, musí mít možnost namítat uplynutí lhůty pro výkon rozhodnutí stanovené v čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci tohoto nařízení nebo případně lhůty prodloužené podle čl. 3 odst. 3 uvedeného nařízení, aby zabránily nucenému vymáhání těchto částek.

- 3) Článek 3 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 2988/95

musí být vykládán v tom smyslu, že

v případě výkonu rozhodnutí ukládajícího vrácení neoprávněně vybraných částek začíná lhůta pro výkon rozhodnutí, kterou stanoví, běžet ode dne, kdy se toto rozhodnutí stane konečným, to znamená ode dne uplynutí lhůt pro podání opravných prostředků nebo dne vyčerpání opravných prostředků.

(¹) Úř. věst. C 357, 6.9.2021.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. října 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Napoli – Itálie) – VB v. Comune di Portici

(Věc C-777/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Článek 49 SFEU – Svoboda usazování – Článek 56 SFEU – Volný pohyb služeb – Provoz na pozemních komunikacích – Registrace a zdanění motorových vozidel – Vozidlo registrované v členském státě – Řidič s bydlištěm v členském státě registrace vozidla i v jiném členském státě – Právní úprava členského státu zakazující osobám s bydlištěm na jeho území déle než 60 dnů, aby v tomto členském státě provozovaly vozidlo registrované v zahraničí“)

(2023/C 24/23)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: VB

Odpůrkyně: Comune di Portici

Výrok

Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která osobě samostatně výdělečně činné, která má v členském státě bydliště déle než 60 dnů, zakazuje, aby v tomto členském státě provozovala vozidlo registrované v jiném členském státě, jestliže toto vozidlo není určeno k tomu, aby bylo trvale užíváno hlavně v prvně uvedeném členském státě, ani fakticky užíváno tímto způsobem.

(¹) Úř. věst. C 148, 4.4.2022.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 5. dubna 2022 – trestní řízení proti Abelovi

(Věc C-235/22)

(2023/C 24/24)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastník původního trestního řízení

Osoba, vůči níž se vede řízení o vydání: Abel

Další účastník řízení: Ministerio Fiscal

Předběžné otázky

1) Musí být články 126 a 127 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii [Dohoda o vystoupení] (¹) a čl. 18 odst. 1 a čl. 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládány v tom smyslu, že se použijí na žádost třetího státu o vydání, vyřizovanou po skončení přechodného období stanoveného v Dohodě o vystoupení, ohledně občana Spojeného království, jenž měl v době ukončení Dohody o vystoupení a po něm bydliště v členském státě, pro skutky spáchané před platností a během platnosti Dohody o vystoupení?

V případě záporné odpovědi:

2) Musí být články 10, 12, 13, 14, 15, 126 a 127 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii [Dohoda o vystoupení] a článek 21 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládány v tom smyslu, že judikatura vycházející z rozsudků SDEU ve věcech C-182/15 (Petruhhin) (²), Pisciotti (C-191/16) (³) a C-897/19 PPU (I.N.) (⁴) je použitelná na žádost třetího státu o vydání týkající se britského státního příslušníka, který byl občanem Evropské unie v době skutkových okolností, jež odůvodňují žádost o vydání, a který nepřetržitě pobýval na území členského státu před platností a během platnosti Dohody o vystoupení?

V případě záporné odpovědi: